

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Protokół

XIV Posiedzenia Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia w kadencji 2019-2020,
które odbyło się w dniu 8 czerwca 2020 r.
w trybie zdalnym

W posiedzeniu wzięli udział:

- dr hab. Jolanta Choińska-Mika, prof. ucz. – Prorektor ds. studentów i jakości kształcenia, Przewodnicząca Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia (URK);
- prof. dr hab. Barbara Fatyga – Wydział Stosowanych Nauk Społecznych i Resocjalizacji;
- dr Justyna Godlewska-Szyrkowa – Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych;
- mgr Natalia Greniewska – Przewodnicząca Samorządu Doktorantów;
- prof. dr hab. Grzegorz Karasiewicz – Wydział Zarządzania;
- dr Agnieszka Janiak-Jasińska – Pełnomocnik Rektora ds. jakości kształcenia;
- dr hab. Sylwia Kulczyk – Wydział Geografii i Studiów Regionalnych;
- Kamil Lebnicki – Wydział Filozofii i Socjologii; przedstawiciel Samorządu Studentów;
- dr hab. Magdalena Markowska – Wydział Biologii;
- mgr inż. Damian Michalik – Wydział Fizyki, przedstawiciel Samorządu Doktorantów;
- dr hab. Aneta Pieniądz – Wydział Historyczny;
- mgr Michał Radek – Wydział Prawa i Administracji.
- dr Małgorzata Sieńczewska – Wydział Pedagogiczny;
- prof. dr hab. Ewa Szczęsna – Wydział Polonistyki;
- Krystyna Szumbarska – Wydział Biologii, przedstawicielka Samorządu Studentów;
- dr hab. Krzysztof Turzyński, prof. ucz. – Wydział Fizyki;
- mgr Jolanta Urbanik – Pełnomocnik Rektora ds. realizacji Procesu Bolońskiego i organizacji nauczania języków obcych na UW;
- Jan Wieczorek – Wydział Lingwistyki Stosowanej, przedstawiciel Samorządu Studentów;
- Michał Zinowczyk – Wydział Zarządzania, przedstawiciel Samorządu Studentów.

Goście:

- mgr Andrzej Dorociuk – Biuro ds. Jakości Kształcenia, protokolant;
- mgr Michał Goszczyński – Biuro ds. Jakości Kształcenia.

Nieobecni:

- Antoni Łukasik – Kolegium Międzydziedzinowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych, przedstawiciel Samorządu Studentów;
- mgr Maksymilian Sas – Sekretariat Prorektora ds. studentów i jakości kształcenia, Sekretarz URK;

- mgr Agata Wroczyńska – Kierownik Biura ds. Jakości Kształcenia.

Program posiedzenia zaproponowany przez Przewodniczącą URK:

1. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 6 kwietnia 2020 r.
2. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 20 kwietnia 2020 r.
3. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 27 kwietnia 2020 r.
4. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 4 maja 2020 r.
5. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 11 maja 2020 r.
6. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 22 maja 2020 r.
7. Sprawy bieżące.
8. Procedura oceny opisów koncepcji kształcenia.
9. Koncepcje kształcenia na nowych kierunkach studiów.
  - a) Chemia jądrowa i radio-farmaceutyki;
  - b) Sztuka pisania;
  - c) Wyzwania współczesności. Studia kulturoznawczo-społeczne;
  - d) Języki i kultury mniejszościowe;
  - e) Nanoinżynieria.

Przewodnicząca URK otworzyła posiedzenia o godz. 16:30

Ad.1-6. Przyjęcie protokołów zostało przesunięte na kolejne posiedzenie, tj. 15.06.2020 r.

Ad.7. Sprawy bieżące

Przewodnicząca poinformowała o ukazaniu się zarządzenia nr 120 Rektora z dnia 5 czerwca 2020 r. w sprawie składania pracy dyplomowej i przeprowadzania egzaminu dyplomowego w trybie zdalnym, które umożliwi prowadzenie obron prac dyplomowych w 100% zdalnie, a wszystkie czynności związane z pracą dyplomową, w tym składanie oświadczeń autora i kierującego pracą dyplomową, można dokonywać w APD.

Na jednym z kolejnych posiedzeń URK powróci do tematu uchwały dotyczącej zasad etycznych w kształcie zaproponowanym przez E. Szczęsną i B. Fatygę.

Odpowiadając na pytania G. Karasiewicza dotyczące zmian w konstrukcji stron tytułowych prac dyplomowych Przewodnicząca URK poinformowała, że zmiana jest odpowiedzią na potrzeby poszczególnych wydziałów. Uznano za właściwe

wprowadzenie tylko najważniejszych informacji, przy czym kod Socrates-Erasmus jest wprowadzany do USOS przez pracownika dziekanatu.

W dyskusji, w której udział wzięli G. Karasiewicz, J. Urbanik, A. Janiak-Jasińska, K. Turzyński, poruszono kwestie:

- właściwego kodu dziedziny – Kod Socrates-Erasmus jest przestarzały, a do POL-onu migruje ISCED (będzie to uzupełniane przez dziekanat wraz z oświadczeniami i znajdzie się na karcie pracy);
- specjalności – zgodnie z obecnymi przepisami studenci rekrutowani są na kierunek, a nie na specjalność. Praca dyplomowa również odnosi się do kierunku studiów. Jednakże informacja o realizowanej specjalności może znaleźć się na karcie tytułowej;
- prowadzenia jednoosobowej działalności gospodarczej przez opiekuna pracy i odpowiedniego zaznaczenia tego na stronie tytułowej pracy dyplomowej.

A. Janiak-Jasińska poinformowała, że przygotowywane są instrukcje zarówno dla dziekanatów, jak i nauczycieli akademickich będących przewodniczącymi komisji, pomocne przy przeprowadzaniu i protokołowaniu egzaminów dyplomowych (instrukcje techniczne wraz z podpowiedziami graficznymi, opis „krok po kroku” czynności, które trzeba wykonać w systemie).

Ad.8. Procedura oceny opisów koncepcji kształcenia

Przechodząc do punktu posiedzenia dotyczącego rozpatrywania wniosków zawierających opisy koncepcji kształcenia na nowych projektowanych kierunkach studiów, Przewodnicząca przypomniała, że przygotowane recenzje pełnią rolę pomocniczą, przybliżając dany projekt rozpatrującym i podejmującym wspólną decyzję członkom URK. Takie podejście stosuje od wielu lat Komisja Senacka ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia. Wyznaczając recenzentów Przewodnicząca brała pod uwagę kwestie związane z ewentualnymi konfliktami interesów (proponowane kierunki studiów mogą być konkurencyjne dla realizowanych już w jednostkach, z których wywodzą się recenzenci). Istotne było, by każdy wniosek był recenzowany przez dwie osoby reprezentujące różne dyscypliny naukowe.

Dyskusję rozpoczęła E. Szczęsna, która uważa, że URK powinna wypracować transparentne zasady procedowania oraz opiniowania wniosków dotyczących powoływania nowych kierunków. Jest to, jej zdaniem, ważne ze względu na zmiany w składzie URK, które będą miały miejsce w przyszłości (URK w obecnym składzie działa tylko do 30 września 2020 r.). Zdaniem E. Szczęsnej powinny zostać określone

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

jasne zasady powoływania recenzentów oraz zasady postępowania w sytuacji, gdy wnioskodawcą o utworzenie nowego kierunku będzie sama URK (czy w takiej sytuacji może sama siebie recenzować?).

B. Fatyga dodała, że URK powinna przyrzeć się i uporządkować zasady, według których działa. Zdaniem dyskutantki zasady te z jednej strony są dość niejasne, z drugiej wielość wątków podejmowanych podczas dyskusji powoduje, że znaczna ich część jest niekonkluzywna i nie zostaje zakończona. B. Fatyga zgłosiła zatem wniosek formalny o powołanie zespołu, który przygotuje zestaw zasad pomocnych w lepszym, formalnym procedowaniu wniosków dotyczących powoływania nowych kierunków studiów.

K. Turzyński zwrócił uwagę, że zgodnie z zarządzeniem Rektora, to nie Przewodnicząca ale URK powinna w drodze głosowania wybierać recenzentów, a wybór recenzentów powinien dokonywać się w drodze uchwały URK. Dodał także, że w opisach koncepcji kształcenia, które będą przedmiotem dyskusji na posiedzeniu, zabrakło odniesień do następujących kwestii:

- 1) kompetencji nauczycieli akademickich, którzy będą realizować program studiów na nowych kierunkach. Czy program studiów na proponowanych nowych kierunkach będzie zakładał realizację zupełnie nowych zajęć czy też „bazował” na zajęciach już realizowanych;
- 2) ponieważ studia licencjackie przygotowują do prowadzenia badań naukowych, a w trakcie studiów II stopnia studenci włączani są w badania naukowe, istotną wydaje się informacja o przyporządkowaniu nowych, proponowanych kierunków studiów do poszczególnych dyscyplin;
- 3) istotną informacją byłaby, być może, lista potencjalnych tematów prac dyplomowych, które mogłyby być realizowane na nowym kierunku studiów;
- 3) refleksje związane z profilem potencjalnych kandydatów;
- 4) w przypadku studiów o profilu praktycznych można oczekiwać informacji o potencjalnych typowych miejscach zatrudnienia.

Przewodnicząca oznajmiła, że nie uchyla się od wyboru recenzentów w drodze głosowania (uchwały). Podkreśliła jednakże, że członkowie URK w pierwszej kolejności muszą wypracować zasady współpracy. Przewodnicząca zgadza się z obserwacją, że dyskusje podejmowane podczas spotkań członków URK zawierają dużo wątków dodatkowych, pobocznych. Jest to jednak zrozumiałe, gdyż liczba wyzwań i problemów wymagających refleksji i rozmowy jest bardzo duża. Wydaje się jednak właściwe przyjęcie zasady „hierarchizowania” problemów – w pierwszej

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

kolejności należy rozstrzygnąć kwestie, które wydają się najbardziej pilne. Przewodnicząca jest przekonana, że do takich spraw należy odpowiedź na potrzeby społeczności koleżanek i kolegów, którzy przygotowali koncepcje nowych studiów. Ponadto opracowany przez URK formularz, według którego mają być przygotowywane recenzje, może ewoluować i być odpowiednio dopasowywany do potrzeb rady. Przewodnicząca zaproponowała zatem, aby do formalizowania działań URK przystąpić po zebraniu pierwszych doświadczeń. Biorąc pod uwagę czas, liczbę spraw i obowiązujące terminy, dodatkowe uchwały w sprawie powoływania recenzentów wydłużyłyby znacząco procedowanie wniosków, co do których rekomendacje powinny zostać wypracowane i przekazane do zainteresowanych, jeszcze przed wakacjami.

G. Karasiewicz zwrócił uwagę, że przy ocenianiu koncepcji oferty dydaktycznej na poziomie konkretnych jednostek dydaktycznych brakuje odniesienia do wizji budowania oferty dydaktycznej jako całości UW. Bardzo trudno też jest oceniać kwestie dotyczące opłacalności danego przedsięwzięcia oraz jakości kadry przewidzianej do realizacji programu studiów. Trudno też ocenić, jaka część zajęć będzie wspólna z innymi kierunkami studiów (już prowadzonymi w Uniwersytecie) oraz jak proponowany kierunek „wplata” się w programy studiów już realizowane w danej jednostki. W przedstawionych wnioskach brak precyzyjnych informacji. Te ważne aspekty należałoby w dalszym procedowaniu URK uwzględnić.

Przewodnicząca uznała, że dyskusja i konsensus, co do poruszonych zagadnień jest potrzebny, ale wymaga czasu. Konieczne wydaje się podjęcie takiej dyskusji w przyszłości. W tym momencie kluczową kwestią jest dbanie o zrównoważony rozwój oferty dydaktycznej UW (reprezentacja różnych, niekonkurencyjnych wobec siebie kierunków studiów). Przewodnicząca przypomniała też, że w formularzu wniosku jest punkt odnoszący się do potencjału kadrowego, zapewniającego prawidłową realizację koncepcji kształcenia. Wnioskodawca powinien zatem poinformować, czy posiada siły i środki do zapewnienia funkcjonowania proponowanego kierunku.

A. Janiak-Jasińska przypomniała, że zgodnie z zarządzeniem Rektora dyskusja o zaproponowanych koncepcjach kształcenia na potencjalnych nowych kierunkach studiów powinna uwzględniać opinie recenzentów, ale ostateczna konkluzja nie musi ich potwierdzać. Warto pamiętać, że URK może poprosić też autorów koncepcji o wyjaśnienie niezrozumiałych kwestii. Zdaniem dyskutantki powinna zostać wypracowana treść ewentualnych, uzgodnionych w gronie członków URK, zaleceń dla jednostek wnioskujących o nowy kierunek studiów. Po wydaniu pozytywnej decyzji o utworzeniu nowego kierunku studiów URK powinna wskazywać też eksperta, który

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

wesprze merytorycznie projektodawców w tworzeniu programu tego kierunku. W przypadku negatywnej decyzji, URK musi przedstawić stosowne uzasadnienie takiej decyzji (należałoby ustalić, kto je napisze, czy będzie ono jeszcze podlegało wspólnemu czytaniu przez URK czy tylko zatwierdzeniu przez Przewodniczącą).

Zdaniem Przewodniczącej najlepszym sposobem procedowania jest, szczególnie w przypadku decyzji negatywnych, przekazanie jej wnioskodawcom przez Przewodniczącą URK. Zdaniem K. Turzyńskiego negatywna opinia (wraz z uzasadnieniem), powinna być uzgodniona i przegłosowana przez członków rady. Wszystkie decyzje, które wydaje URK, muszą być efektem działania gremialnego. K. Turzyński uważa, że każdorazowo powinna być wyznaczana osoba, która pisze uzasadnienie, poddawane następnie głosowaniu. Uzasadnienie to stanowić będzie załącznik do uchwały URK.

A. Janiak-Jasińska zaproponowała, aby to wyznaczeni recenzenci (po dyskusji i decyzji członków URK) sporządzali uzasadnienie decyzji negatywnej lub – w przypadku decyzji pozytywnej – rekomendacje, zalecenia bądź – w przypadku wniosku „idealnego” – jedynie krótki komentarz.

J. Urbanik oznajmiła, że propozycja A. Janiak-Jasińskiej jest repliką dobrych praktyk i rozwiązań wypracowanych przez Komisję ds. Studiów oceniającą nowe programy kształcenia w ramach ZIP. Nawiązuje też do sprawdzonych działań członków Komisji Senackiej ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia.

E. Szczęsna zapytała, czy jest możliwość odesłania do poprawy koncepcji źle sformułowanej, ale wykazującej duży potencjał. Uważa, że powinna być taka możliwość.

J. Urbanik oznajmiła, że taką opcją jest pozytywna decyzja wraz z rekomendacjami. Rekomendacje powinny pomóc w dopracowaniu koncepcji do formy akceptowalnej zarówno w perspektywie jednostki, jak i uniwersytetu.

Przewodnicząca zaproponowała przyjęcie jako konkluzji trzech opcji decyzji dla rozpatrywanych wniosków:

- 1) pozytywny z rekomendacjami lub ewentualnie krótkim komentarzem – w przypadku braku istotnych uwag do zaproponowanej koncepcji kształcenia;
- 2) negatywny, niedający możliwości kontynuowania projektu w danej edycji;
- 3) pozytywny z zaleceniami (uwagami, które powinny zostać uwzględnione w dalszym opracowywaniu koncepcji/programu studiów).

Przewodnicząca zaproponowała też, aby przyjąć zasadę, że powoływani recenzenci formułują, po dyskusji i ocenie URK, uzasadnienie zawierające rekomendacje lub zalecenia do rozpatrzonych wniosków. Uzasadnienie to będzie następnie przyjmowane stosowną uchwałą.

Na zakończenie dyskusji M. Markowska zwróciła uwagę, że przyjęta formuła oceniania wniosków o utworzenie nowego kierunku zakładała – w pierwszej kolejności – ocenę koncepcji kształcenia. Zalecenia mogą być bardzo istotne, gdyż jednostki nie mają doświadczeń w przygotowaniu takich wniosków. Istotnym osiągnięciem jest powoływanie na tym etapie działań dwóch recenzentów.

Ad. 9. Koncepcje kształcenia na nowych kierunkach studiów

Przewodnicząca poprosiła o krótkie zreferowanie wniosków przez ich recenzentów.

Ad.9. a) Chemia jądrowa i radiofarmaceutyki

K. Turzyński wskazał, że koncepcja proponowanego kierunku, powstała jako odpowiedź Wydziału Chemii na słabnące zainteresowanie istniejącym kierunkiem studiów *chemia i energetyka jądrową* oraz rosnącym zainteresowaniem zagadnieniami chemii jądrowej. Osoby posiadające wiedzę o zagadnieniach związanych z chemią jądrową (a taka w przybliżeniu ma być sylwetka studenta proponowanych studiów licencjackich) są poszukiwani na rynku pracy (w instytucjach naukowych oraz firmach zajmujących się różnymi rodzajami usług związanych z promieniowaniem jonizującym). Dostrzegł jednak pewien niepokojący trend do tworzenia w różnych jednostkach UW bardzo dużej liczby małych, bardzo specjalistycznych, kierunków studiów. Jego zdaniem można by to inaczej ująć w ramy organizacyjne – tworząc większe kierunki o zróżnicowanych specjalnościach. Umożliwiłoby to 1) indywidualizację różnych programów studiów, 2) sprawdzenie przez kandydatów ich potencjału i zainteresowań, które bezpośrednio po szkole średniej często są nie do końca ukierunkowane. Niestety proponowany kierunek jest właśnie przykładem małego, ścisłego kierunku studiów. Jednakże biorąc pod uwagę, że wyewoluował on z wąsko zdefiniowanej dziedziny, to wydaje się logicznym krokiem w tym momencie. Pozostaje tylko zachęcać Wydział Chemii do próby zrobienia jednego, dużego kierunku o większej liczbie specjalności.

D. Michalik, wskazując na zbieżność swoich przemyśleń z K. Turzyńskiego, dodał, że być może proponowany program, jest na tyle oryginalny, że trudno łączyć

UNIwersYTET WARSAWski

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

go z innymi zagadnieniami. Ponadto zwrócił uwagę, że można było szerzej przedstawić kwestie związane z rynkiem pracy czy odnoszące się do dalszej kariery naukowej wynikającej z proponowanego profilu ogólnoakademickiego. We wniosku wskazano jedynie – jako możliwość kontynuacji nauki – kierunek radiogenomika. Dość nikłą wydaje się też jednozdaniowa opinia środowiska studenckiego, choć jest pozytywna. Nieco szerzej opisane zostało otoczenie społeczno-gospodarcze. Zauważył również niewłaściwą nazwę profilu: „ogólnouniwersytecki” zamiast „ogólnoakademicki” (zgodny z ustawą).

W dalszej części dyskusji nad przyjęciem wniosku udział wzięli: Przewodnicząca URK, K. Szumbarśka, B. Fatyga, K. Turzyński, D. Michalik, A. Janiak-Jasińska, K. Lebnicki, J. Urbanik. Przedyskutowano m.in.:

- 1) tendencje do tworzenia małych, „sektorowych” kierunków i trudności z ich ekonomicznym gospodarowaniem (zwłaszcza pensum). Tendencje te zaobserwowane zostały również na innych uczelniach, do czego przyczyniła się m.in. ustawa zabraniająca rekrutacji na specjalności. Utrzymanie takiej tendencji może prowadzić do przekształcania tych „mikro” kierunków w „szkoły zawodowe”, co wydaje się nieodpowiednią drogą dla przyszłości Uniwersytetu;
- 2) konieczność tworzenia, tam gdzie to możliwe, dużych kierunków z różnymi specjalizacjami;
- 3) perspektywę wykształcenia ogólno-chemicznego (z punktu widzenia projektowanego programu studiów na proponowanym kierunku), z konkretnym elementem specjalizacyjnym. Ta perspektywa wpisuje się w koncepcję oferty dydaktycznej UW (kształcenie ogólnie na I stopniu studiów a poprzez odpowiednie przedmioty specjalizacyjne – punkt wyjścia do specjalistycznych studiów II stopnia);
- 4) postulat sformułowania przez URK rekomendacji pogłębionej współpracy ze studentami przy tworzeniu programu studiów. Jednozdaniowa opinia zawarta w omawianym wniosku (właściwie sprowadzająca się do wyrażenia aprobaty studenckiej) nie przekonuje, że studenci studiów licencjackich na kierunku *chemia* zauważają potrzebę zaproponowania odrębnego kierunku studiów;
- 5) możliwości opinii studentów III roku studiów na kierunku *chemia* dotyczącą potrzeby i atrakcyjności nowego, proponowanego kierunku studiów;
- 6) brak elastyczności dalszej ścieżki kształcenia;
- 7) konieczność przedyskutowania ze studentami możliwości kontynuowania nauki na innych kierunkach studiów II stopnia;
- 8) problem z uwzględnianiem głosu studenckiego w zgłoszonych koncepcjach. Zazwyczaj ma on charakter opinii albo spisania swobodnych wypowiedzi;

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

9) problem dużych kierunków studiów z potencjalnymi specjalnościami. Specjalności te nie zawsze są później uruchamiane ze względu na małą liczbę chętnych. Na etapie rekrutacji brak jest 100% pewności, że student będzie studiował specjalność, która zdecydowała o jego wyborze kierunku studiów. Na małych, specjalistycznych kierunkach studiów nie ma takiego problemu – student od początku studiuje to, co wybrał;

10) konsekwencje ulegania „modom” przy tworzeniu kierunków;

11) kwestię małej liczby (3) studentów na wygasającym kierunku *chemia i energetyka jądrowa*;

12) trudności w recenzowaniu projektów przez recenzentów zewnętrznych – autorzy powinni tak przedstawić projekt, aby był przekonujący nawet dla osób spoza grona zainteresowanych;

13) potrzebę szerszych opinii studenckich we wnioskach (recenzent zewnętrzny powinien mieć możliwość oceny projektu na podstawie dokumentów);

14) potrzebę niezależności recenzentów i jednakowych warunków oceny dla wszystkich zgłaszanych koncepcji – dobrze by było, aby nie zachodził konflikt interesów między recenzentem i recenzowanym kierunkiem;

15) konieczność przekonsultowania przez studentów – członków rady dydaktycznej kierunków, na których kształcenie organizuje Wydział Chemii, zaproponowanej koncepcji lub jej poszczególnych elementów z innymi studentami na Wydziale;

16) wykorzystanie doświadczeń z działania w ramach ZIP – kierunki studiów dokładnie skonsultowane ze studentami (przed uruchomieniem rekrutacji) cieszą się dużym powodzeniem;

17) jako dobrą praktykę oceniono formułę konsultacji studenckiej przedstawioną we wniosku dotyczącym kierunku *Socjologia społeczna*.

Przewodnicząca odpowiadając na pytanie D. Michalika dotyczące potrzeby pisania recenzji, w przypadku przygotowania wniosku przez członków URK oświadczyła, że recenzje stanowią punkt wyjścia do dyskusji nad złożonymi wnioskami, zostają dołączone do dokumentacji i nie może być wyjątków od tej procedury.

Przewodnicząca wskazała, że w dyskusji padły bardzo ważne głosy dotyczące udziału studentów w konsultowaniu przygotowywanych koncepcji kształcenia. Podstawą nowego kierunku nie może być tylko „wizja” nauczycieli akademickich lub próba ratowania innego, źle funkcjonującego kierunku studiów. W związku z tym byłoby wskazane, żeby większa grupa studentów (zwłaszcza z trzeciego roku studiów) była zaangażowana w pogłębioną analizę tworzonego projektu. Dodatkowym wskazaniem

dla autorów diskutowanego kierunku powinna być refleksja dotycząca integracji „wąskich” kierunków studiów realizowanych na Wydziale Chemii.

Przewodnicząca poprosiła o przegłosowanie wniosku dotyczącego utworzenia kierunku *Chemia jądrowa i radiofarmaceutyki*. Za pozytywną opinią zawierającą uwagi (rekomendacje) dotyczące szerszego udziału studentów w analizie projektu, uzupełnieniu (pogłębieniu) informacji odnoszących się do możliwości kontynuacji kształcenia oraz korektą profilu na ogólnoakademicki (z oólnouniwersyteckiego), opowiedzieli się wszyscy obecni na posiedzeniu członkowie URK. Wstępne głosowanie stanowi podstawę do sformułowania uchwały z rekomendacjami, która zostanie przegłosowana. Rekomendacje do uchwały sformułują recenzenci.

Ad.9.b) Sztuka pisania

A. Pieniądz i J. Urbanik podsumowały krótko wniosek z perspektywy recenzentek.

A. Pieniądz odnosząc się do wniosku podzieliła się refleksją, że wnioskodawcy nie do końca wiedzieli, czego się od nich oczekuje. Wnioski wydają się dosyć ogólne. Dodatkową trudnością w recenzowanej koncepcji kształcenia okazała się opinia studentów odnosząca się już do zarysu programu studiów nowego kierunku (którego nie przekazano URK). Mało pomocne okazały się również opinie przedstawicieli otoczenia społecznego. Recenzentka wskazała jednak na podstawową zaletę koncepcji – silny komponent praktyczny uczący praktycznych umiejętności redagowania tekstu. Pozwala to określić możliwości absolwentów na rynku pracy. Uzyskane kompetencje są pożądane w zawodach tzw. przemysłów kreatywnych. Problem może stanowić próba jednoczesnego połączenia kierunku bardzo szeroko kształcącego ogólnie z silnym wymiarem praktycznym. Autorzy wniosku powinni zdaniem recenzentki przemyśleć profil absolwenta. Mimo tych zastrzeżeń, widzi ona jednak szansę na pojawienie się środowiska dydaktycznego, które będzie kształciło w zakresie umiejętności pisania różnych tekstów. Osoby te mogłyby w przyszłości stworzyć miejsce badań i dydaktyki kształcące specjalistów także dla Uniwersytetu. Zwróciła także uwagę na niebezpieczeństwo równoważności części efektów uczenia się zdefiniowanych dla nowego kierunku z efektami uczenia się dla kierunku *filologia polska*. Zdaniem recenzentki: 1) utworzenie studiów na I stopniu na pewno zapewni rekrutację, gdyż praktyczny aspekt kształcenia pozwoli absolwentom wykorzystać zdobyte umiejętności na rynku pracy, 2) studia II stopnia natomiast mogłyby być otwarte nieco szerzej na inne kierunki. Skłania się jednak do akceptacji kierunku studiów jako studiów I stopnia.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

J. Urbanik zgodziła się z większością wniosków A. Pieniądz, dodając, że autorzy nie uzasadnili wystarczająco wyboru poziomu oraz profilu kształcenia. Zabrakło, jej zdaniem, także wskazania, z jakimi kierunkami studiów miałyby być podjęta współpraca. Odnosząc się do profilu kierunku, uznała, że powinien to być raczej profil praktyczny (praktyczne umiejętności absolwentów na pewno przyczynią się do ich przyszłego zatrudnienia). Podkreśliła zdecydowanie obszerniejszą, bardziej rzeczową opinię studentów (w porównaniu do wniosku dotyczącego kierunku *chemia jądrowa i radiofarmaceutyki*). Opinia ta jednak wskazuje na zbyt dużą „fragmentaryczność” projektowanego programu. Niedostatecznie jej zdaniem został przedstawiony innowacyjny wymiar programu i jego atrakcyjność wobec ofert przedstawianych przez inne uczelnie. Dobrze by było wskazać też na szczegółowe zasoby (zwłaszcza kadrowe), jakimi dysponuje wydział w celu wykazania jakości i „wartości dodanej” tego kierunku w odniesieniu do innych realizowanych jednostce lub na Uniwersytecie.

W dyskusji nad przyjęciem wniosku udział wzięli: Przewodnicząca URK, B. Fatyga, N Greniewska, J. Urbanik, A. Pieniądz, K. Turzyński, A. Janiak-Jasińska, E. Szczęsna. Omawiając zaprezentowaną koncepcję, wskazywano m.in. na:

- 1) mało konkretną informację dotyczącą profilu kandydatów i absolwentów oraz możliwości kontynuacji nauki;
- 2) zagadnienia związane z poziomem kształcenia (kierunek studiów I stopnia czy II stopnia – bazujący na zbudowanych już kompetencjach absolwentów różnych kierunków, niekoniecznie humanistycznych). Być może podczas studiów I stopnia powinny być kształcone umiejętności praktyczne pisania treści użytkowych, a studia II stopnia powinny dotyczyć treści literackich;
- 3) słabości zarysu programu studiów w opinii studentów (m.in. fragmentaryczność programowa niosąca ryzyko powierzchowności),
- 4) nieadekwatność proponowanej nazwy kierunku studiów (kojarząca się w obecnej wersji raczej z kursem niż studiami), która powinna uwzględniać różne formy komunikacji;
- 5) skupienie się autorów na atrakcyjności oferty kosztem zwartej, przejrzystej propozycji kształcenia;
- 6) niski poziom posługiwania się poprawną polszczyzną przez absolwentów szkół średnich;
- 7) specyfikę różnych typów tekstów wymagających różnych umiejętności (użytkowych, naukowych, literackich itp.);
- 8) tworzenie tekstów w mediach społecznościowych, trudności w tworzeniu poprawnych tekstów pisanych;
- 9) utworzenie kierunku jako szansy dla humanistów;

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

10) niedostatecznie ujętą praktyczność (z punktu widzenia współczesnych potrzeb). W koncepcji podkreślono przede wszystkim kompetencje i umiejętności tworzenie tekstów użytkowych typu notatki, sprawozdania, przekazy reklamowe, mniej natomiast tworzenia treści „internetowych”, o wysokiej jakości, popartych faktami i wynikami badań naukowych.

11) niewystarczającą informację o tworzeniu tekstów naukowych i konieczności rozszerzenia koncepcji o część dotyczącą popularyzacji nauki, pisania i redagowania tekstów naukowych;

12) potencjalną atrakcyjność kierunku, przyciągającą wielu kandydatów;

13) konieczność głębszego angażowania studentów/doktorantów w opiniowanie nowych projektów;

14) działalność współczesnych firm i instytucji związaną z wykorzystaniem mediów społecznościowych;

15) dobór właściwego profilu studiów (kierunek ogólnoakademicki – wskazanie badań naukowych w tym zakresie, do jakich badań naukowych będą odnosiły się prace dyplomowe na kierunku *sztuka pisania?*). Profil praktyczny byłby bardzo interesującą próbą odpowiedzi na rozpoznane potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego. Alternatywą wydaje się profil ogólnoakademicki z bardzo silnym komponentem praktycznym – kwestia do rozstrzygnięcia przez autorów koncepcji);

16) konieczność zaangażowania do dalszych prac nad stworzeniem kierunku specjalistów z Instytutu Literatury Polskiej i Instytutu Języka Polskiego (współautorów koncepcji) – otwarcie na pracowników innych instytucji wpłynęłoby na zwiększenie jakości projektu;

17) duży potencjał projektu i duże oczekiwania wobec niego, mimo wszelkich uchybień i niejednoznaczności koncepcji.

Przewodnicząca stwierdziła, że nie wyobraża sobie stworzenia programu, który miałby mieć tak silny komponent budowania kompetencji literacko-kulturoznawczych studentów, poszerzonych o dodatkowe umiejętności praktyczne, bez udziału osób z różnych instytucji (wydziałów). Spektrum kadrowe powinno być znacznie szersze niż tylko członkowie jednego Instytutu. W zaproponowanej koncepcji kształcenia widać duży potencjał, ale też dużo niespójności. Może autorzy powinni przemyśleć kilka ścieżek kształcenia – jedną nastawioną na kształcenie kompetencji związanych z tworzeniem literatury, a drugą – tworzeniem tekstów użytkowych. Podjęcie ostatecznej decyzji dotyczącej przyjęcia wniosku, wymaga zaproszenia autorów koncepcji, którzy mogliby uzupełnić informacje, doprecyzować nieścisłości i rozwiązać wątpliwości.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Przewodnicząca zaproponowała termin 22 czerwca br. na spotkanie z autorami omawianej koncepcji. Recenzenci przed spotkaniem sformułują listę pytań (uzupełnioną o ewentualne uwagi pozostałych członków URK). Lista pytań zostanie przekazana autorom wniosku na tydzień przed spotkaniem.

Kolejne posiedzenie zaplanowane na 15 czerwca 2020 r. rozpocznie się o godz. 16:00.

Przewodnicząca URK zamknęła posiedzenie o godz. 19:30.